

Kendelse af 13. december 2012 (J.nr. 2012-0027322)

Afgift som følge af for sent indsendt årsrapport ikke eftergivet.

Årsregnskabsloven, §§ 151 og 152.

(Marianne Fog Jørgensen, Carsten Møllekilde og Jan Uffe Rasmussen)

Ved skrivelser af 31. marts 2012 har K1 og K2 klaget over, at Erhvervsstyrelsen ved skrivelser af 30. marts 2012 har pålagt dem som ledelsesmedlemmer i A ApS en afgift hver på 3.000 kr. for ikke rettidig indsendelse af selskabets årsrapport for perioden 1. juli 2010 til 30. juni 2011.

Sagens omstændigheder:

I anledning af klagen har Erhvervsstyrelsen i en redegørelse af 13. juni 2012 om sagens faktiske omstændigheder oplyst:

”...

Sagens faktiske omstændigheder

Erhvervsstyrelsen pålagde den 30.03 2012 K1 og K2 hver en afgift på kr. 3.000 som følge af, at årsrapporten for 2010-11 for A ApS var modtaget for sent i styrelsen. Årsrapporten blev modtaget den 19.03 2012.

Selskabets årsrapport for 1.07 2010 – 30.06 2011 skulle være Erhvervsstyrelsen i hænde senest den 30.11 2011.

Den 7.12 2011 sendte styrelsen et påkravsbrev til selskabets direktion på selskabets registrerede adresse med anmodning om at indsende årsrapporten så denne var modtaget i styrelsen senest den 19.12 2011. Det fremgik af påkravsbrevet, at hvis årsrapporten ikke var modtaget i Erhvervsstyrelsen senest den 19.12 2011, ville hvert ledelsesmedlem blive pålagt en afgift, når årsrapporten blev modtaget i styrelsen.

Det fremgik endvidere af påkravsbrevet, at styrelsen uden yderligere varsel ville anmode skifteretten om at tvangsopløse selskabet, hvis årsrapporten ikke var modtaget senest den 4.01 2012.

Da årsrapporten fortsat ikke var modtaget anmodede styrelsen den 2.02 2012 skifteretten i Holbæk om at tvangsopløse selskabet. Styrelsen sendte samme dag notits om anmodningen til selskabets ledelse.

Idet årsrapporten først blev modtaget i forbindelse med selskabets genoptagelse, som skete den 26.03 2012 og således lang tid efter udløbet af indsendelsesfristen for årsrapporten i styrelsens påkravsbrev af 7.12 2011, blev hvert ledelsesmedlem pålagt en afgift på kr. 3.000.

...”

I to i det væsentligste identiske skrivelser af 31. marts 2012 har K1 og K2 klaget over de pålagte afgifter. I K1's skrivelse anføres det:

”Vedr. Årsrapporten for A ApS, ...

Idet jeg mener, at der forelægger ganske særlige omstændigheder, der gør, at jeg bør fritages for afgiften på kr. 3.000 i forbindelse med forsinkelse af modtaget årsrapport til Erhvervsstyrelsen, vil jeg gerne bede Erhvervsankenævnet om at se på min fritagelse for afgiften ifølge § 152 stk. 1. med følgende begrundelse:

1. Revisor sendte rettidigt årsrapporten til A ApS både hvad angår Holding og driftsselskabet.
 2. Undertegnet overså driftsselskabets regnskab og fik kun underskrevet Holding årsregnskabet.
 3. Da der er to ejer af cvr. nr.: ... nemlig min samleverske K2 og undertegnet, så krævede det også en underskrift af K2, som blev syg for et par år siden. K2 er pensionist pga. sygdommen sclerose, og er derfor ikke en del af driften i A ApS samt Holding mere. Men det har selvfølgelig været forvirrende for hende, at skulle underskrive årsregnskaberne og det har påvirket mig meget og ført til forglemmelse af underskrivelse af driftsselskabet også.
 4. Undertegnet har været syg side september 2011 og er pt. stadigvæk syg.
 5. Det har bevirket, at undertegnet ikke – som altid – har været lige så opmærksom pga. af lidelser og medicinsk behandling.
 6. Da undertegnet fik brev fra Erhvervsstyrelsen omkring modtagelse af årsrapporterne, var undertegnet uopmærksom på indholdet i det ene brev, da jeg som altid har regnet med, at det var en bekræftelse på, at årsrapporterne var modtaget både på Holding og driftsselskabet.
- ...”

Videre anføres det i K2's klage:

- ...”
2. Min samleverske K1 overså driftsselskabets regnskab, og jeg fik kun underskrevet Holding årsregnskabet.
 3. Da der er to ejer af cvr. nr.: ... nemlig min samleverske K1 og undertegnet, så krævede det også en underskrift af undertegnet.
 4. Undertegnet blev syg for ca. 2 år siden og er pensionist pga. af sygdommen sclerose, og har derfor ikke været en del af driften i A ApS samt Holding i flere år. Men det har selvfølgelig været forvirrende for min samleverske K1, at skulle sørge for det hele pga. af min sygdom og hans egen, som har påvirket min samleverske K2 og undertegnet meget.
 5. Min samleverske K1 har været syg side september år 2011 og er pt. stadigvæk syg.
 6. Det har bevirket, at min samleverske K1 ikke – som altid – har været lige så opmærksom pga. af lidelser og medicinsk behandling.

7. Da cvr. nr.: ... fik brev fra Erhvervsstyrelsen omkring modtagelse af årsrapporterne, var min samleverske K1 ikke opmærksom på indholdet i det ene brev. Da jeg ikke er virksom mere pga. af sygdommen, er det derfor er min samleverske K1, som varetager virksomhedens interesse, da jeg ikke har de nødvendige kræfter mere.
...

I førnævnte redegørelse af 13. juni 2012 har Erhvervsstyrelsen yderligere anført:

” ...

Sagens retlige omstændigheder

Efter årsregnskabslovens § 138, stk. 1, skal virksomhedens årsrapport indsendes til Erhvervsstyrelsen, så denne er modtaget i styrelsen uden ugrundet ophold efter godkendelse og senest 5 måneder efter regnskabsårets afslutning. Erhvervsstyrelsen eller anden myndighed kan ikke dispensere herfra.

Modtages årsrapporten ikke inden for fristen i årsregnskabslovens § 138, sender styrelsen, jf. lovens § 150, et brev til virksomhedens ledelse på virksomhedens adresse med påkrav om at indsende årsrapporten. I påkravsbrevet angives en frist på 8 hverdage til indsendelse af årsrapporten for at undgå afgift.

Påkravsbrevet indeholder tillige under overskriften ”TVANGSOPLØSNING” oplysning om, at styrelsen uden yderligere varsel vil anmode skifteretten om at tvangsopløse selskabet, hvis årsrapporten ikke er modtaget inden for en frist på 4 uger fra brevets datering, jf. årsregnskabslovens § 150, stk. 3.

Årsregnskabslovens § 151, stk. 1, indeholder bestemmelse om en adfærdsregulerende afgift, der pålægges de enkelte medlemmer af virksomhedens bestyrelse, direktion eller lignende ansvarligt organ, såfremt årsrapporten er modtaget efter udløbet af fristen som angivet i påkravsbrevet på 8 hverdage efter påkravsbrevets datering.

I tilfælde af fortsat manglende modtagelse af selskabets årsrapport sender styrelsen, jf. selskabslovens § 225, anmodning om selskabets tvangsopløsning til skifteretten. I brevet til skifteretten og i notitsen til ledelsen anføres det, *”at hvis selskabet genoptages efter oversendelsen til skifteretten på grund af manglende indsendelse af årsregnskab, vil selskabets øverste ledelse blive pålagt afgift, jf. årsregnskabslovens §§ 150-152.”*

I henhold til årsregnskabslovens § 152, stk. 1, kan Erhvervsstyrelsen helt eller delvist fritage et ledelsesmedlem for betaling af en allerede pålagt afgift under ganske særlige omstændigheder. Fritagelsen er betinget af, at den pågældende kan godtgøre at have søgt at fremme indsendelsen, og at forsinkelsen derfor ikke kan lægges den pågældende til last.

Ifølge årsregnskabslovens § 8, stk. 2, 4. pkt., har hvert enkelt medlem af det øverste ledelsesorgan ansvar for, at årsrapporten indsendes til Erhvervsstyrelsen inden for de i årsregnskabsloven fastsatte frister.

Styrelsens udtalelse

Som argumentation for afgiftsfritagelse anfører klagerne personlige omstændigheder, dels kronisk eller langvarig sygdom og dels uopmærksomhed fra den ene klagers side, hvilket delvis begrundes med klagernes sygdomme.

Langvarige og kroniske sygdomme er ikke sådanne ganske særlige omstændigheder, der helt eller delvis kan medføre afgiftsfritagelse ifølge årsregnskabslovens § 152, stk. 1, og styrelsens praksis.

Ifølge lovbemærkningerne til paragraffen anføres, *"at hvor forsinkelsen skyldes visse ganske upåregnelige forhold, kan det efter en konkret vurdering give hel eller delvis afgiftsfritagelse. Dette gælder navnlig alvorlig sygdom, som medfører dokumenteret længerevarende uarbejdsdygtighed i perioden op til indsendelsesfristens udløb hos personer, som er af afgørende betydning for regnskabsaflæggelsen. Det er en forudsætning, at den pågældende har gjort alt, hvad der var muligt for at sikre, at årsrapporten trods hindringen blev aflagt og indsendt så hurtigt som muligt til styrelsen, således at forsinkelsen ikke kan lægges den pågældende til last."*

Ingen af de i lovbemærkningerne anførte betingelser for eventuel afgiftsfritagelse er opfyldt i denne sag. Der er ikke tale om ganske upåregnelige forhold om uarbejdsdygtighed i perioden op til indsendelsesfristens udløb. Idet årsrapporten endvidere var udarbejdet, men ikke blevet afsendt, foreligger der ej heller en sådan situation, hvor forsinkelsen skyldtes opstået sygdom hos personer, som har afgørende betydning for regnskabsaflæggelsen.

Klagernes argumenter for afgiftsfritagelse vedrører således alene forhold om uopmærksomhed og forglemmelse, som de henfører til og begrunder med deres sygdomme.

Det er styrelsens opfattelse, at sådanne forhold ikke kan medføre afgiftsfritagelse for manglende rettidig indsendelse af selskabets årsrapport for 2010-11.

Til klagernes oplysning i pkt. 2 om krævede underskrifter fra ejerne kan bemærkes, at dette beror på en misforståelse. K2's underskrift er som registreret direktør i selskabet og ikke som ejer af kapitalandele. I øvrigt kræver styrelsen ikke ledelsens underskrift i den årsrapport, der modtages i styrelsen, men alene underskrift fra dirigenten og eventuel revisor, jf. § 21, stk. 6, i Bekendtgørelse nr. 52 af 24.01 2012.

...

Ved skrivelse af 16. juni 2012 har K1 anført:

...

Jeg mener, at jeg har dokumentation for, at jeg var uarbejdsdygtig i perioden op til indsendelsesfristens udløb – Se bilag ... i vedhæftet e-mail, hvor det klart fremgår, at jeg blev sygemeldt den 14-09-2012.

Det anføres af Erhvervsstyrelsen side 4 afsnit 2, at ingen af de i lovbemærkningerne side 3-4 anførte betingelser for eventuel afgiftsfritagelse er opfyldt. Det jeg de er.

Endvidere vedhæftes bilag ... hvor det klart fremgår af journal oplysninger, at undertegnet var under et særligt pres i forhold til sygdomme, medicinering og den fremtidig situation på arbejdsmarked i forhold til [kommune].

Der må tages hensyn til, at undertegnet nu også kan dokumenterer, at undertegnet nu er visiteret til fleksjob og dermed dokumenterer, at hele forløbet har været ekstra ordinært – se bilag ...”

Erhvervsstyrelsen har ved skrivelse af 3. juli 2012 heroverfor bemærket:

”...

Styrelsens supplerende bemærkninger

Med modtagelsen af klagers mange bilag anerkender styrelsen, at klager har og fortsat lider af vedvarende sygdom, hvilket styrelsen naturligvis har medfølelse overfor.

Styrelsen henviser imidlertid til vor tidligere udtalelse og klagers oplysning om, at han fra selskabets revisor havde modtaget såvel årsrapporten for holdingselskabet og A ApS i godkendt og behørig stand til disses videreforsendelse til styrelsen. Begge årsrapporter var dateret af direktionen den 24.11 2011, af revisor den 28.11 2011 og fremlagt og godkendt på selskabernes ordinære generalforsamlinger den 1.12 2011, jf. dirigentens (klagers) påtegning.

Disse sammenfaldende dateringer indikerer, at begge selskaber er behandlet ”i fællesskab”. Holdingselskabets årsrapport blev afsendt og modtaget i styrelsen den 5.12 2011. Derimod blev årsrapporten for A ApS ikke samtidig afsendt til styrelsen. Dette skyldtes ifølge klager, at han havde overset sin modtagelse af denne årsrapport. Selskabets årsrapport blev først modtaget i forbindelse med anmeldelse af selskabets genoptagelse.

Manglende rettidig indsendelse af årsrapport på grund af, at klager havde overset årsrapporten, er ikke et upåregneligt forhold efter lovbe-mærkningerne til årsregnskabslovens § 152, stk. 1, der taler om alvorlig sygdom, som medfører længerevarende uarbejdsdygtighed i perioden op til indsendelsesfristens udløb hos personer, som er af afgørende betydning for regnskabsaflæggelsen.

Indsendelsesfristen for årsrapportens modtagelse i styrelsen udløb den 30.11 2011. På dette tidspunkt var årsrapporten udarbejdet og behørigt aflagt. Tidspunktet lå endvidere langt tid efter underretningsbrevet fra Borgerservice 30.09 2011 med oplysningen om sygefraværssamtalen den 14.09 2011, men før styrelsens påkravsbrev af 7.12 2011.

Begge årsrapporter var udarbejdet, godkendt og behørigt underskrevne. Det vil sige, at klagerne i relation til deres ledelseshverv i selskaberne var arbejdsdygtige i årsrapporternes udarbejdelses- og indsendelsestidsperiode.

Styrelsen finder desuden - i lyset af den ellers fælles tidsmæssige behandling af nævnte to årsrapporter i den samhørende koncern – at det er vanskeligt at forstå, at den ene årsrapport i koncernens to virksomheder således kunne overses og glemmes, også efter modtagelsen af styrelsens påkravsbrev.

I årsregnskabslovens § 152, stk. 1 er det en yderligere forudsætning for afgiftsfritagelse, at den pågældende har godtgjort at have søgt at fremme indsendelsen m.v., og at forsinkelsen derfor ikke kan lægges den pågældende til last. Denne forudsætning er ikke opfyldt, idet klager ikke læste og reagerede på styrelsens påkravsbrev om manglende modtagelse af selskabets årsrapport og konsekvenserne herved.

Klager anfører som supplerende argument til sin tidligere klage om uopmærksomhed på grund af lidelser og medicinsk behandling, at han har været under et særligt pres i forhold til sygdomme, medicinering og den fremtidige situation på arbejdsmarked.

Hertil kan det bemærkes, at disse forhold efter styrelsens opfattelse ikke er forhold, der efter lovgivningen kan medføre afgiftsfritagelse.
...”

Klagerne er ikke fremkommet med yderligere bemærkninger.

Ankenævnet udtaler:

Uopmærksomhed omkring underskrivelsen og indsendelsen af årsrapporten for driftsselskabet A ApS, som blev udarbejdet samtidigt med den af holdingselskabet aflagte og rettidigt indsendte årsrapport, udgør ikke særlige omstændigheder efter årsregnskabslovens § 152.

Herefter, og da det anførte vedrørende såvel K1's som K2's sygdom i øvrigt ikke kan anses som særlige omstændigheder efter årsregnskabslovens § 152, stk. 1, og dermed danne grundlag for hel eller delvis eftergivelse af de pålagte afgifter for ikke rettidig indsendelse af selskabets årsrapport, tiltræder ankenævnet, at der af styrelsen er pålagt afgifter som sket.

Ankenævnet stadfæster således Erhvervsstyrelsens afgørelser af 30. marts 2012.